

Bruxelles, den 3.12.2013
COM(2013) 849 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

i henhold til artikel 16 i Rådets direktiv 2007/74/EF om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande

DA

DA

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

i henhold til artikel 16 i Rådets direktiv 2007/74/EF om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande

INDHOLDSFORTEGNELSE

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET	1
1. Resumé.....	3
2. Analyse af høringsresultater.....	3
2.1. Indledning	3
2.1.1. Retsgrundlag og hovedelementerne i direktivet.....	3
2.1.2. Metode.....	3
2.2. Drøftelse af indkomne kommentarer	4
2.2.1. Artikel 3, 7 og 13 – definitioner.....	4
2.2.2. Artikel 6, litra a) – fortolkning af lejlighedsvis indførsel	7
2.2.3. Artikel 8 – behandling af andre tobaksvarer (her: snus).....	10
2.2.4. Artikel 8, stk. 2 – sondring mellem flyrejsende og andre rejsende.....	11
2.2.5. Artikel 8, 9 og 11 – kvantitative begrænsninger	11
2.2.6. Artikel 10 – de rejsendes alder.....	12
2.2.7. Artikel 11 – brændstof i en transportabel beholder.....	12
2.2.8. Artikel 14 – mindste afgiftsbeløb.....	13
2.2.9. Forholdet mellem beløbsmæssige tærskler og kvantitative begrænsninger.....	13
2.2.10. Transport ad indre vandveje og passagertransport på Donau	13
3. Samlet vurdering og konklusion	14
4. Bilag	15

1. RESUMÉ

Denne rapport er baseret på artikel 16 i Rådets direktiv 2007/74/EF om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande ("direktivet"), hvori det fastslås, at Kommissionen skal forelægge en rapport om gennemførelsen af dette direktiv for Rådet eventuelt ledsaget af et ændringsforslag.

I forbindelse med udarbejdelsen af denne rapport fremsendte Kommissionen et spørgeskema til medlemsstaterne i juni 2012, hvori Kommissionen anmodede om kommentarer til direktivet som helhed (alle betragtninger og artikler) og stillede en række specifikke spørgsmål vedrørende anvendelsen af fritagelserne i direktivet. Kommissionen har modtaget svar fra alle de på daværende tidspunkt 27 medlemsstater¹. 15 medlemsstater mente ikke, at det var nødvendigt at ændre de nuværende regler. Fem medlemsstater foreslog redaktionelle ændringer, og syv medlemsstater påpegede en række problemer i forbindelse med anvendelsen af visse bestemmelser.

Kommissionen har identificeret en række relevante problemer, navnlig vedrørende definitionen og fortolkningen af tekniske udtryk såsom lejlighedsvis indførsel, men er ikke overbevist om, at der skal iværksættes lovgivningsmæssige tiltag på nuværende tidspunkt, idet Kommissionen hellere vil forsøge at løse disse problemer gennem relevante udvalgsprocedurer, udveksling af bedste praksis og praktiske administrative retningslinjer og redskaber.

2. ANALYSE AF HØRINGSRESULTATER

2.1. Indledning

2.1.1. *Retsgrundlag og hovedelementerne i direktivet*

Retsgrundlaget for rapporten er direktivets artikel 16: "Hvert fjerde år og første gang i 2012 forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv for Rådet eventuelt ledsaget af et ændringsforslag."

Ved direktivet fastsættes regler om fritagelse for merværdiafgift (moms) og punktafgifter på varer, der indføres i den personlige bagage af rejsende fra et tredjeland eller fra et område, hvor Fællesskabets bestemmelser om moms eller punktafgifter eller begge dele ikke finder anvendelse. I direktivet defineres med andre ord i det væsentlige EU's afgiftsfritagelser i den internationale rejsetrafik. Artikel 41 i forordning 1186/2009 er relevant for toldafgifter. Disse afgifter er ikke direkte omhandlet i denne rapport og omhandles kun i den sammenhængende analyse eller drøftelsen af synergieffekter (se nedenfor).

Formålet med denne løbende evaluering inden for rammerne af rapporteringsforpligtelsen er at kontrollere, om definitionerne, tærskelværdierne, de kvantitative begrænsninger og andre bestemmelser i direktivet fortsat afspejler den økonomiske virkelighed og tjener deres formål.

2.1.2. *Metode*

I forbindelse med udarbejdelsen af denne rapport gennemførte Kommissionen en høring af medlemsstaterne for at få tilbagemeldinger om gennemførelsen, effektiviteten og anvendeligheden af de relevante bestemmelser. Der blev navnlig stillet specifikke spørgsmål

¹ Kroatien tiltrådte EU den 1. juli 2013 og har således ikke besvaret spørgeskemaet.

om anvendelsen af fritagelserne og de kvantitative begrænsninger i direktivet². Denne rapport er primært baseret på oplysningerne i spørgeskemaet. Kommissionen vurderede ligeledes Generalsekretariatets rapport til Rådet af 22. november 2011 om bestemmelserne om personlig bagage – rapportering om problemer i forbindelse med gennemførelsen af artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 indført ved Rådets forordning (EF) nr. 274/2008 ("Report on personal luggage provisions – Reporting on issues related to the implementation of Article 41 of Council Regulation (EC) No 1186/2009 which was introduced by Council Regulation (EC) No 274/2008")³.

Rådets forordning (EF) nr. 274/2008 vedrører fritagelser for toldafgifter, og Rådets direktiv 2007/74/EF vedrører fritagelser for merværdiafgift og punktafgifter, men begge regelsæt vedrører grundlæggende de samme spørgsmål, nemlig indførsel af varer fra tredjelande eller områder, hvor Fællesskabets bestemmelser ikke finder anvendelse, når disse varer medbringes i den rejsendes personlige bagage. Begge regelsæt anvendes af de samme myndigheder, nemlig toldmyndighederne, ved indførsel. De problemer, som medlemsstaterne har identificeret, vil derfor være identiske eller i det mindste til dels overlappende. På denne baggrund vil det være nemmere at forstå omfanget af de problemer, som medlemsstaterne har påpeget i spørgeskemaet, og foreslå mulige løsninger, hvis de to regelsæt betragtes i sammenhæng.

Der er udelukkende fokus på de vigtigste identificerede problemer i rapporten. Den omhandler ikke anmodninger om redaktionelle og sproglige ændringer, som er blevet behandlet på møderne i Punktafgiftsudvalget⁴.

2.2. Drøftelse af indkomne kommentarer

2.2.1. Artikel 3, 7 og 13 – definitioner

To medlemsstater anmodede om en mere præcis definition af følgende termer i direktivet:

Artikel 3, stk. 1 og 2 – "tredjeland" og "område, hvor Fællesskabets bestemmelser om moms eller punktafgifter eller begge dele ikke finder anvendelse"

I forbindelse med anvendelsen af fritagelsen for moms og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande, blev det foreslået at præcisere definitionerne af tredjeland og områder i overensstemmelse med Rådets direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF under hensyntagen til de konventioner og traktater, som er indgået med henholdsvis Frankrig, Det Forenede Kongerige og Cypern, om, at Fyrstendømmet Monaco, Isle of Man og Det Forenede Kongeriges suveræne baseområder Akrotiri og Dhekelia ved anvendelsen af dette direktiv ikke betragtes som tredjelande.

Det er korrekt, at der i artikel 3, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 2007/74/EF sondres mellem et tredjeland og et område, bortset fra et tredjelandets område, hvor Rådets direktiv 2006/112/EF eller 92/12/EØF eller begge ikke finder anvendelse. Denne sondring skyldes det forhold, at nogle områder er omfattet af EU's toldområde, selv om visse skatteregler ikke finder anvendelse, og i andre tilfælde, at nogle områder ikke er omfattet af toldområdet, selv om visse EU-skatteregler finder anvendelse på grund af associeringsaftaler. I de fleste tilfælde er baggrunden til disse – ganske rigtigt til tider komplekse regler – historisk, og reglerne har ofte løst langvarige

² Spørgeskemaet blev forelagt på et møde i Punktafgiftsudvalget, og der kunne indsendes kommentarer fra den 26. juni til den 27. juli 2012.

³ Dokument 16879/11 – UD 335 – Bilag.

⁴ Se Kommissionens dokument om udfaldet af spørgeskemaet om gennemførelsen af Rådets direktiv 2007/74/EF af 20. december 2007 om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande, (CED 798).

konflikter. Af disse historiske grunde og af hensyn til de forpligtelser, som en række medlemsstater har indgået, foretages sondringen i artikel 3, stk. 1 og 2, og den skal fastholdes. Rejsende, der rejser ind i Fællesskabet fra Isle of Man, kan ikke få afgiftsfritagelse i henhold til artikel 1 og artikel 3, stk. 1, da området Isle of Man ikke er et tredjeland, og rejsende fra Monaco kan ikke få afgiftsfritagelse i henhold til artikel 1 og artikel 3, stk. 2, fordi direktiv 2006/112/EF eller 92/12/EØF eller begge finder anvendelse på deres områder.

Af samme historiske grunde er der indført undtagelser for disse definitioner, og de skal fortsat finde anvendelse. Det anføres i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, at Monaco under hensyn til skatteaftalen mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco af 18. maj 1963 og aftalen om venskab og naboforbindelser mellem Italien og Republikken San Marino af 31. marts 1939 ikke betragtes som et tredjeland, og at San Marino ikke betragtes som et tredjeland for så vidt angår punktafgifter. Det forhold, at Monaco og San Marino (kun i punktafgiftsøjemed) ikke betragtes som tredjelande (artikel 3, stk. 1), sikrer sammen med definitionen i artikel 3, stk. 2, at rejsende, der rejser ind i Fællesskabet fra Monaco, under ingen omstændigheder kan få afgiftsfritagelse i henhold til direktiv 2007/74/EF, og at rejsende fra San Marino ikke kan få punktafgiftsfritagelse. Artikel 1 i samme direktiv begrænser rent faktisk afgiftsfritagelsen til rejsende fra tredjelande og andre områder, hvor Rådets direktiv 2006/112/EF eller 92/12/EØF eller begge ikke finder anvendelse.

Det anføres ligeledes i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, at Isle of Man under hensyn til aftalen mellem Det Forenede Kongeriges og Isle of Man's regeringer om told og skat og dertil knyttede spørgsmål af 15. oktober 1979 ikke betragtes som et område, bortset fra et tredjelands område, hvor Rådets direktiv 2006/112/EF eller 92/12/EØF eller begge ikke finder anvendelse. Denne fritagelse sikrer ligeledes, at rejsende, der rejser ind i Fællesskabet fra disse områder, ikke kan få afgiftsfritagelse i henhold til direktiv 2007/74/EF, da artikel 1 i samme direktiv begrænser afgiftsfritagelsen til rejsende fra et tredjeland, hvor Fællesskabets bestemmelser om moms eller punktafgifter eller begge dele ikke finder anvendelse, og til rejsende fra tredjelande.

Da disse særlige forhold, som er historisk betingede, fortsat eksisterer, er der efter Kommissionens opfattelse fortsat behov for de specifikke regler i artikel 3, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 2007/74/EF.

Artikel 3, stk. 3 – flyrejsende og skibsrejsende

I denne artikel sondres på den ene side mellem flyrejsende og skibsrejsende, og på den anden side udelukkes personer, der rejser via ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning eller ikke-erhvervs-mæssig privat skibsfart, fra afgiftsfritagelse. I direktivets artikel 7, stk. 1, fastsættes den beløbsmæssige tærskel for fly- og skibsrejsende til 430 EUR, og tærsklen for andre rejsende fastsættes til 300 EUR.

Under høringen blev det bl.a. foreslået at ændre artikel 3, stk. 3, og gøre udelukkelsen af personer, der rejser via ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning eller ikke-erhvervs-mæssig privat skibsfart, frivillig for medlemsstaterne, således at de fik mulighed for at anvende en enkelt beløbsmæssig tærskel på 430 EUR for alle rejsende i stedet for en tærskel på 430 EUR for fly- og skibsrejsende og 300 EUR for alle andre rejsende. Den tilgrundliggende idé var at lette procedurene i medlemsstater uden landgrænser til tredjelande.

Sondringen mellem forskellige transportmidler blev indført for at afspejle situationen i medlemsstater, der deler landgrænser med østeuropæiske lande (f.eks. Rusland og

Ukraine) med et betydelig lavere pris- og/eller afgiftsniveau. Kommissionen har ikke kendskab til, at disse pris- og afgiftsforskelle er blevet væsentlig harmoniseret efter vedtagelsen af direktivet i 2007. Tværtimod synes de forholdsvis høje inflationsrater i de fleste medlemsstater ved EU's østlige grænse at have resulteret i endnu større forskelle i købekraften mellem disse lande og tredjelande ved EU's østlige grænse.

De problemer, som Ungarn og Estland har påpeget i rapporten om bestemmelserne om personlig bagage – rapportering om problemer i forbindelse med gennemførelsen af artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 indført ved Rådets forordning (EF) nr. 274/2008 – synes endvidere at bekræfte denne konklusion.

I lyset heraf er der efter Kommissionens opfattelse ikke nogen reel baggrund for at gøre udelukkelsen af personer, der rejser via ikke-erhvervsmæssig privatflyvning eller ikke-erhvervsmæssig privat skibsfart, frivillig for medlemsstaterne.

Under høringen blev det ligeledes foreslået at tilpasse definitionen af rejsende til artikel 236 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.

I henhold til artikel 236, litra A), i Kommissionens forordning (EF) nr. 2454/93 forstås ved rejsende [...]:

1. enhver person, der midlertidigt kommer ind i Fællesskabets toldområde, hvor vedkommende ikke har sit sædvanlige opholdssted, og
2. enhver person, der efter midlertidigt ophold i et tredjeland område vender tilbage til Fællesskabets toldområde, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted."

Derimod fastsættes der imidlertid i direktivets artikel 1 regler for "[...] rejsende fra et tredjeland eller fra et område, hvor Fællesskabets bestemmelser om moms eller punktafgifter eller begge dele, jf. artikel 3, ikke finder anvendelse." I artikel 3 defineres disse områder nærmere med henvisning til direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF (om ophævelse af direktiv 92/12/EØF). Begreberne i disse direktiver er mere differentierede af de årsager, der er nævnt ovenfor i forbindelse med den foreslåede ændring af direktivets artikel 3.

Kommissionen mener således ikke, at der er baggrund for at tilpasse definitionen af rejsende i direktivets artikel 3 til definitionen i artikel 236 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2454/93.

Artikel 7, stk. 4 – personlig bagage

Denne bestemmelse undtager værdien af en rejsendes personlige bagage fra den beløbsmæssige tærskel⁵. Ved anlæggelse af en bredere fortolkning af denne bestemmelse kunne en rejsendes personlige bagage ligeledes omfatte den rejsendes afgiftsfri køb på henrejsen. Det kunne skabe et smuthul, hvor en rejsende kan købe varer på henrejsen uden moms og/eller toldafgift og herefter genindføre disse varer uden at overholde den beløbsmæssige tærskel. Den enkelte ville således have mulighed for at købe varer til en ubegrænset værdi momsfrit og stadig bruge disse varer i EU. Det blev derfor foreslået at indføje en definition af personlig bagage i

⁵ "Værdien af en rejsendes personlige bagage, der indføres midlertidigt eller genindføres efter midlertidig udførsel, og værdien af den mængde lægemidler, der kræves til opfyldelse af en rejsendes personlige behov, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af fritagelserne i stk. 1 og 2."

denne artikel for at gøre det klart, at afgiftsfri køb på henrejsen ikke betragtes som personlig bagage, og at de er omfattet af den beløbsmæssige tærskel.

For så vidt angår direktivets artikel 5 og artikel 7, stk. 4, og artikel 147, stk. 1, litra a), og artikel 146, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF, kan der ganske rigtigt være en teoretisk mulighed for misbrug. I praksis anvender tredjelande eller områder uden for EU imidlertid normalt også beløbsmæssige tærskler og kvantitative begrænsninger for rejsende, der rejser ind i deres område. Værdien eller mængden af varer, der kan indføres afgiftsfrit i disse bestemmelseslande, er generelt ikke ubegrænset, idet en række nationale/territoriale lovkrav skal opfyldes ved indførsel på hen- og hjemrejsen.

Kommissionen har ikke kendskab til misbrug, der har et økonomisk omfang, som kræver et lovgivningsinitiativ, og medlemsstaterne har heller ikke oplyst om en sådan praksis. Kommissionen agter derfor ikke at indlede drøftelser om muligheden for at omfatte den rejsendes afgiftsfri køb på henrejsen af bestemmelserne om personlig bagage/beløbsmæssige tærskler.

Artikel 13 – personale på transportmidler

Under høringen blev det ligeledes foreslået at tilpasse definitionen af personale på transportmidler i direktivets artikel 13 til artikel 49, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009.

I henhold til bilag VI i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 blev artikel 49 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 ophævet uden indførelse af en tilsvarende (ny) bestemmelse i ophævelsesforordningen. I artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 indrømmes derimod fritagelse for importafgifter for varer, som indføres i rejsendes personlige bagage, under henvisning til bestemmelserne i Rådets direktiv 2007/74/EF.

"Der indrømmes fritagelse for importafgifter for varer, der fra et tredjeland indføres i rejsendes personlige bagage, hvis disse varer er fritaget for merværdiafgift (moms) i henhold til bestemmelser i national lovgivning, der er vedtaget i overensstemmelse med Rådets direktiv 2007/74/EF af 20. december 2007 om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande."

Kommissionen mener derfor ikke, at der er behov for eller nogen merværdi forbundet med at tilpasse definitionen af personale på transportmidler i direktivets artikel 13 til artikel 49, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83.

2.2.2. Artikel 6, litra a) – fortolkning af lejlighedsvis indførsel

Fire medlemsstater understregede, at der efter deres opfattelse er behov for at præcisere den tilladte hyppighed af rejsendes ikke-erhvervsmæssige indførsel (ved at fastsætte et maksimalt antal rejser i en bestemt periode). En række medlemsstater, der grænser op til tredjelande, har tilsyneladende særlige problemer med enkeltpersoner, der krydser grænsen mellem EU- og tredjelandet flere gange om ugen, eller – i ekstreme tilfælde – om dagen, med punktafgiftspligtige varer i en mængde, der svarer præcist til eller ligger lige under de fastsatte højeste kvantitative begrænsninger, og andre varer med en værdi, der svarer præcist til de fastsatte beløbsmæssige tærskler.

Kommissionen har forståelse for medlemsstaternes problemer, navnlig da de i vid udstrækning er sammenfaldende med de problemer, der påpeges i rapporten om bestemmelserne om personlig bagage – rapportering om problemer i forbindelse med gennemførelsen af artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 indført ved Rådets forordning (EF) nr. 274/2008. Kommissionen er også enig i, at denne indførsel ikke skal betragtes som lejlighedsvis indførsel.

Direktivet har imidlertid ikke et benchmark for definition af en passende rejsehypighed.

I henhold til direktivets artikel 6 "anses indførslen for at være af ikke-erhvervsmæssig karakter, såfremt den:

a) finder sted lejlighedsvis

b) udelukkende omfatter varer, der er bestemt til brug eller forbrug for den rejsende personligt eller dennes husstand eller beregnet til gaver.

Varerne må hverken efter deres art eller mængde give anledning til nogen formodning om, at indførslen sker af erhvervsmæssige grunde."

Kommissionen har analyseret de mange forskellige indførselsscenarier for rejsende og konkluderede, at et lovgivningsinitiativ med henblik på at ændre direktivets bestemmelser ikke er en hensigtsmæssig løsning på de rapporterede problemer, da en yderligere opdeling af definitionen af lejlighedsvis indførsel ved brug af udtryk såsom "ikke ret hyppig/fra tid til anden/ikke sædvanlig" kun vil komplicere de retlige definitioner uden at øge retssikkerheden. Der findes ganske enkelt ikke nogen utvetydig definition af lejlighedsvis i form af et tal for hyppigheden. Navnlig for så vidt angår punktafgiftspligtige varer, skal de mængder, som den rejsende indfører i EU, imidlertid kunne forbruges under hensyntagen til den pågældende privatpersons normale forbrugeradfærd.

Eksempel 1: En rejsende krydser grænsen mellem EU- og tredjelandet hver anden dag og indfører et karton cigaretter (200 stk.) ved hver indrejse i EU fra tredjelandet.

Den pågældende privatperson skal således ryge 100 cigaretter om dagen, hvilket helt klart ligger langt fra er en normal forbrugeradfærd. Denne indførsel kan ikke betragtes som værende af ikke-erhvervsmæssig karakter.

Eksempel 2: En rejsende krydser grænsen mellem EU- og tredjelandet en gang om ugen og indfører fem pakker cigaretter og 1 liter vodka ved hver indrejse i EU fra tredjelandet.

Såfremt alle betingelserne er opfyldt, skal de anførte mængder i dette eksempel ikke resultere i indledning af toldprocedurer.

Eksempel 3: En rejsende krydser grænsen mellem EU- og tredjelandet hver dag i bil med en fuld normal tank med benzin/dieselolie samt yderligere 10 liter i en transportabel beholder.

Det er meget usandsynligt, at en privatperson anvender så store mængder brændstoffer til ikke-erhvervsmæssige formål.

Eksempel 4: En rejsende krydser grænsen mellem EU- og tredjelandet en gang om ugen og indfører tre pakker finskåren tobak (i alt 90 g), 4 liter mousserende vin, 1 liter whisky, fem armbåndsure, flere flasker parfume og tre GPS'er ved hver indrejse i EU.

Selv om mængden af punktafgiftspligtige varer tilsyneladende fortsat er i overensstemmelse med kravene i direktivet, giver indførslen af andre varer anledning til at kontrollere den rejsendes hensigter og den eventuelle brug til erhvervsmæssige formål.

Kommissionen er klar over, at der er mange forskellige scenarier, som ikke kan drøftes behørigt i detaljer i denne rapport. Disse mange forskellige scenarier kan kun håndteres med udgangspunkt i de enkelte sager, navnlig når der kan være tale om skatteunddragelse, under hensyntagen til alle betingelserne, navnlig i artikel 4-6 i direktivet. Kommissionen har ingen principielle indvendinger mod den tilgang, som en række medlemsstater har anlagt til overvågning af den enkelte rejsendes antal rejser i en bestemt periode, navnlig ved landgrænser med tredjelande. Denne overvågning må imidlertid ikke resultere i en uforholdsmæssig begrænsning af EU-borgernes frihed til at rejse eller begrænse retten til at krydse grænsen normalt for personer, der ikke har købt varer i udlandet. Med hensyn til overvågningsaktiviteternes "arkitektur" kan medlemsstaterne frit indføre de foranstaltninger, der efter deres opfattelse er mest hensigtsmæssige og mindst byrdefulde.

Det bør ligeledes erindres, at mange af bestemmelserne i Rådets direktiv 2007/74/EF er baseret på internationale konventioner, som medlemsstaterne og EU har tiltrådt. Der skal derfor fortsat være overensstemmelse mellem fællesskabsbestemmelserne og bestemmelserne i disse konventioner.

I lyset heraf agter Kommissionen ikke at iværksætte et lovgivningsinitiativ på nuværende tidspunkt for at løse de beskrevne problemer. Kommissionen er imidlertid rede til at udvikle administrative redskaber og tilgange i samarbejde med berørte medlemsstater for at håndtere de beskrevne problemscenarier hensigtsmæssigt og efterfølgende dele denne viden med andre medlemsstater.

De ovenfor beskrevne situationer er endnu mere komplekse at håndtere, når der er tale om personer, der har bopæl i et grænseområde, grænsearbejdere eller personale på transportmidler (jf. direktivets artikel 13). Ved vurderingen af disse grænsekrydsninger skal medlemsstaterne tage hensyn til den geografiske placering af den rejsendes bopæl, beskæftigelsessituationen og/eller arbejdsmiljøet ud over kravene i artikel 4-6 i direktivet.

For at lette håndteringen af disse særlige situationer defineres grænseområde og grænsearbejder i direktivets artikel 3, stk. 5 og 6. I henhold til disse definitioner og i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, er rejsende, der udrejser fra en højst 15 km bred zone fra grænsen (fugleflugtslinjen), ikke underlagt andre begrænsninger end dem, der finder anvendelse på alle andre rejsende. Nogle privatpersoner misbruger imidlertid denne bestemmelse ved at standse i grænseområdet og ved at udlevere de varer, de har indkøbt i udlandet, til personer, der bor mindre end 15 km fra grænsen. Da denne indførsel normalt kun finder sted ved landgrænser, omfatter direktivet en række foranstaltninger, som medlemsstaterne kan anvende til at takle/begrænse misbruget af indrømmede fritagelser.

For det første kan andre rejsende end flyrejsende og skibsrejsende kun indføre varer (andre varer end tobak, alkohol og brændstof) op til en værdi af 300 EUR pr. person. Tærsklen er 430 EUR for fly- og skibsrejsende.

For det andet kan medlemsstaterne – også for at fremme et højt offentligt sundhedsbeskyttelsesniveau – nedsætte de fastsatte laveste kvantitative

begrænsninger for tobaksvarer til 20 % af de normale mængder (dvs. 40 cigaretter i stedet for 200). Medlemsstaterne kan således selv vælge, om disse laveste kvantitative begrænsninger skal finde anvendelse for alle rejsende (artikel 8, stk. 1) eller kun for andre rejsende end flyrejsende (artikel 8, stk. 2).

For det tredje kan medlemsstaterne nedsætte både den beløbsmæssige tærskel og de kvantitative begrænsninger for personer, der har bopæl i et grænseområde, grænsearbejdere og personale på transportmidler, der er indsat i international trafik, til et niveau, der fastsættes nationalt, jf. direktivets artikel 13, stk. 1, sammenholdt med artikel 13, stk. 2, andet afsnit. I nogle tilfælde har medlemsstaterne endog nedsat mængderne/beløbene til nul.

Kommissionen anerkender fuldt ud den vanskelige situation i en række medlemsstater, når de skal håndtere disse særlige situationer og gennemføre fritagelserne i direktivet. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at den nuværende lovgivning sikrer en balance mellem medlemsstaternes forpligtelse til at undgå dobbeltbeskatning af ikke-erhvervsmæssig indførsel og medlemsstaterne suveræne ret til at beskytte deres nationale økonomier og indtægter.

Det er også i dette tilfælde Kommissionens opfattelse, at det ikke er muligt at løse de rapporterede problemer gennem et lovgivningsinitiativ til imødegåelse af problemer i grænseområder. Kommissionen er imidlertid rede til at udvikle administrative redskaber og bedste praksis i samarbejde med berørte medlemsstater for at håndtere de beskrevne problemscenarier hensigtsmæssigt og efterfølgende dele denne viden med andre medlemsstater.

2.2.3. Artikel 8 – behandling af andre tobaksvarer (her: snus)

En medlemsstat (Sverige) påpeger, at afgiftsfritagelsen i dette direktiv misbruges i forbindelse med en tobaksvarer kaldet snus. Snus er en punktafgiftspligtig tobaksvarer i henhold til svensk lovgivning. Snus er forbudt på alle andre markeder i EU undtagen i Sverige. Da den afgiftsfri indførsel af snus kun er begrænset af tærsklen på 430/300 EUR i artikel 7 (og ikke af de kvantitative begrænsninger i artikel 8), er det tilsyneladende muligt at indføre store mængder afgiftsfri snus til Sverige og påstå, at det er til eget brug. Toldkontrolforanstaltninger synes at bekræfte, at snus indføres ulovligt til Sverige af rejsende (kurerer) via Østersøfærger, og indførslen er organiseret og omfattende. Den afgiftsfri snus videresælges i detailhandelen i Sverige og synes at skabe markedsforvridning. Sverige foreslår, at der indføres en kvantitativ begrænsning for snus som en fravigelse fra artikel 7 og 8. Sverige foreslår endvidere, at der indføres kvantitative begrænsninger for alle afgiftspligtige tobaksvarer, herunder røgfri tobak.

I direktivets artikel 8 fastsættes kvantitative begrænsninger for visse typer tobaksvarer, som medlemsstaterne fritager for moms og punktafgifter. Andre varer som f.eks. tobaksvarer, der ikke er anført i artikel 8, er kun omfattet af tærsklen på 300/430 EUR (artikel 7). Den svenske mangeårige administrative praksis med at anvende tærskler for afgiftsfritagelse på 4 300 SEK og 3 000 SEK for rejsende, der ankommer med båd eller skib fra tredjelande, hvilket svarer til **507,49 EUR** (fly- og skibsrejsende) og **354,06 EUR** (andre rejsende), har tilsyneladende forværret situationen betydeligt.

I lyset heraf forekommer det hensigtsmæssigt at prioritere nationale foranstaltninger, f.eks. med henblik på at tilpasse de svenske tærskler for afgiftsfritagelse til de eurobeløb, der er anført i direktivets artikel 7, men også for at begrænse indførslen af

snus. I forbindelse med lægemidler, medicinske produkter, våben, sprængstoffer og pornografisk materiale har medlemsstaterne f.eks. udøvet deres suveræne ret til at forhindre eller begrænse indførslen og/eller distributionen af disse produkter.

Kommissionen agter ikke på nuværende tidspunkt at foreslå en ændring af direktivet, for så vidt angår håndteringen af snus.

2.2.4. Artikel 8, stk. 2 – sondring mellem flyrejsende og andre rejsende

En medlemsstat foreslog at fjerne sondringen mellem flyrejsende og andre rejsende (ved kun at anvende de laveste kvantitative begrænsninger for tobaksvarer for andre rejsende end flyrejsende).

I henhold til artikel 8, stk. 2, kan medlemsstaterne "vælge at sondre mellem flyrejsende og andre rejsende ved kun at anvende de i stk. 1 anførte laveste kvantitative begrænsninger for andre rejsende end flyrejsende." Hvis denne sondring blev fjernet, ville medlemsstaterne været forpligtet til at anvende de laveste kvantitative begrænsninger for tobaksvarer (dvs. 40 i stedet for 200 cigaretter) for enten alle rejsende eller ingen.

Den nuværende bestemmelse i artikel 8, stk. 2, giver medlemsstaterne mulighed for selv at bestemme, om de ønsker at sondre mellem forskellige former for rejser. Det er nødvendigt at fastholde denne bestemmelse for at tage hensyn til situationen i visse medlemsstater med land- eller søgrænser til tredjelande, hvor priserne er betydeligt lavere. Medlemsstaterne kan imidlertid selv bestemme at anvende den samme tærskel for alle rejsende.

Kommissionen mener derfor ikke, at det er hensigtsmæssigt at fjerne valgmuligheden i artikel 8, stk. 2.

2.2.5. Artikel 8, 9 og 11 – kvantitative begrænsninger

En medlemsstat foreslog at tilpasse de kvantitative begrænsninger til de (betydelig højere) vejledende mængder, der gælder for rejsende inden for EU (artikel 32, stk. 3, i Rådets direktiv 2008/118/EF), og således hindre forskelsbehandling af rejsende fra tredjelande.

I henhold til direktivets artikel 8, 9 og 11 fritager medlemsstaterne visse mængder af tobaksvarer og alkohol og det brændstof, der findes i den normale tank og i en transportabel beholder, for moms og punktafgifter.

Det er et grundlæggende princip i EU's indre marked, at der ikke er nogen begrænsninger for, hvad privatpersoner kan købe og tage med, når de rejser mellem EU-lande, så længe varerne er til eget brug og ikke til videresalg, med undtagelse af nye transportmidler. Afgifter (moms og punktafgifter) er inkluderet i varernes pris i købsmedlemsstaten, og der skal ikke betales yderligere afgifter i andre medlemsstater. Medlemsstaterne har imidlertid fastsat vejledende niveauer, men kun for at bevise ovennævnte forhold, således at de kan afgøre, om punktafgiftspligtige varer er til privatpersonens eget brug. Disse vejledende mængder er flere gange højere end de kvantitative begrænsninger for afgiftsfri indførsel i henhold til direktivet.

Det ville derfor ikke være fornuftigt at forhøje de kvantitative begrænsninger for afgiftsfri indførsel, således at de kommer på niveau med de vejledende niveauer for afgiftspligtige varer i EU. Det ville tværtimod resultere i negativ forskelsbehandling af EU-borgerne og samtidig øge risikoen for konkurrenceforvridning. De kvantitative

begrænsninger i direktivets artikel 8, 9 og 11 medvirker til at beskytte medlemsstaternes socioøkonomiske politikker, budgetpolitikker og offentlige sundhedspolitikker, idet der fastsættes klare benchmark, som de nationale myndigheder kan håndhæve til enhver tid.

Kommissionen støtter ikke en forhøjelse af de kvantitative begrænsninger i direktivets artikel 8, 9 og 11, således at de kommer på niveau med de vejledende niveauer i artikel 32, stk. 3 og 4, i Rådets forordning 2008/118/EF.

2.2.6. Artikel 10 – de rejsendes alder

En medlemsstat foreslår at erstatte aldersangivelsen 17 med 18 i overensstemmelse for de offentlige sundhedsforanstaltninger for mindreårige i de forskellige medlemsstater.

I henhold til direktivets artikel 10 gælder fritagelserne for tobak og alkoholholdige drikkevarer ikke for rejsende under 17 år. Den lovbefalede aldersgrænse for alkohol i EU-medlemsstaterne er fastsat i nationale/regionale offentlige sundhedspolitikker og socioøkonomiske politikker. I nogle medlemsstater er aldersgrænsen for køb og indtag af al alkohol/alkoholholdige drikkevarer 18 år eller endog 20 år. I andre medlemsstater anvendes en lavere aldersgrænse på 16 år, som enten kun gælder for øl eller for al alkohol/alkoholholdige drikkevarer, herunder spiritus. Med hensyn til aldersgrænserne for køb og forbrug af tobaksvarer er situationen i medlemsstaterne den samme som for alkohol. De fleste medlemsstater anvender imidlertid den højeste aldersgrænse på 18 år for køb af tobaksvarer, mens et mindre antal medlemsstater anvender en aldersgrænse på 16 år. En række medlemsstater har desuden gennemført lovgivning om beskyttelse af ungdommen, der hører under regional kompetence. Bestemmelserne om rygning og alkohol er således vidt forskellige, endog i det enkelte land.

Disse aspekter er blevet drøftet indgående inden vedtagelsen af den nuværende artikel 10 i direktivet, og aldersgrænsen på 17 år i artikel 10 er et fornuftigt kompromis mellem de forskellige jurisdiktioner og nationale/regionale offentlige sundhedspolitikker og socioøkonomiske politikker i medlemsstaterne. Der er ingen nye elementer, som giver anledning til en drøftelse med henblik på at nå frem til et andet resultat.

Kommissionen agter derfor ikke på nuværende tidspunkt at ændre denne bestemmelse vedrørende de rejsendes alder.

2.2.7. Artikel 11 – brændstof i en transportabel beholder

En medlemsstat mente – primært af praktiske årsager – ikke, at det var nødvendigt at fritage brændstof i en transportabel beholder. Den pågældende medlemsstat foreslog endvidere at tilpasse direktivets artikel 11 til bestemmelserne i artikel 84 og 87 i Rådets direktiv 2009/132/EF om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, og i artikel 107 og 110 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter med det formål at sikre en klarere og mere sammenhængende anvendelse af afgiftsfritagelser for brændstof i den normale tank. I henhold til direktivets artikel 11 kan medlemsstaterne fritage det brændstof, der findes i den normale tank, og en brændstofmængde på højst 10 liter i en transportabel beholder for moms og punktafgifter. Disse bestemmelser er baseret på flere internationale konventioner som f.eks. Kyotokonventionen og Istanbulkonventionen

om midlertidig indførelse, som medlemsstaterne og/eller EU har tiltrådt. Denne overensstemmelse mellem fællesskabsreglerne og den internationale forpligtelse skal opretholdes. Der bør desuden ikke ses bort fra vejsikkerheden ved kun at have fokus på de finanspolitiske aspekter.

På den anden side har Kommissionen forståelse for de pågældende medlemsstaters bekymringer over misbrug af disse fritagelser, navnlig da disse misbrugsscenarier bekræftes og beskrives mere indgående i rapporten om bestemmelserne om personlig bagage – rapportering om problemer i forbindelse med gennemførelsen af artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 indført ved Rådets forordning (EF) nr. 274/2008. Et lovgivningsinitiativ synes imidlertid heller ikke i dette tilfælde at være det foretrukne instrument til at håndtere disse misbrugsscenarier. Det forekommer mere hensigtsmæssigt at udvikle administrativ praksis og instrumenter til bekæmpelse af dette misbrug. Bestemmelserne i artikel 84 og 87 i Rådets direktiv 2009/132/EF og i artikel 107 og 110 i Rådets direktiv (EF) nr. 1186/2009 kan danne grundlag for udviklingen af disse instrumenter og denne praksis.

Fritagelsen for brændstof, der findes i normale tanke i køretøjer, og fritagelsen for en brændstofmængde på højst 10 liter i en transportabel beholder fastholdes således. Kommissionen er imidlertid rede til at udvikle administrative redskaber og bedste praksis i samarbejde med berørte medlemsstater for at håndtere de beskrevne problemscenarier hensigtsmæssigt og efterfølgende dele denne viden med andre medlemsstater.

2.2.8. Artikel 14 – mindste afgiftsbeløb

En medlemsstat spurgte, om det anførte beløb i artikel 14 (10 EUR) gælder for både moms og punktafgifter (i alt 10 EUR) eller for hver enkelt afgift (10 + 10 EUR).

I henhold til artikel 14 kan medlemsstaterne "undlade at opkræve moms eller punktafgifter ved rejsendes indførelse af varer, når det skyldige afgiftsbeløb er lig med eller mindre end 10 EUR."

Kommissionen vil gerne præcisere, at dette mindste afgiftsbeløb omfatter den samlede beregnede afgift (både moms og punktafgifter).

2.2.9. Forholdet mellem beløbsmæssige tærskler og kvantitative begrænsninger

I rapporten om bestemmelserne om personlig bagage – rapportering om problemer i forbindelse med gennemførelsen af artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 indført ved Rådets forordning (EF) nr. 274/2008 – påpegede medlemsstaterne, at der muligvis var for vide muligheder for at vælge mellem beløbsmæssige tærskler og kvantitative begrænsninger, hvilket ville skabe konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne. For så vidt angår punktafgifter, har medlemsstaterne ikke påpeget en sådan konkurrenceforvridning eller indsendt økonomiske data, der understøtter denne antagelse.

Kommissionen agter derfor ikke på nuværende tidspunkt at genoptage drøftelserne om forholdet mellem beløbsmæssige tærskler og kvantitative begrænsninger.

2.2.10. Transport ad indre vandveje og passagertransport på Donau

En økonomisk aktør ville gerne vide, hvorfor rejsende, der rejser ind i EU via Donau på et ikke-søgående fartøj, ikke kan få afgiftsfritagelse. Kommissionen kunne ikke umiddelbart besvare dette spørgsmål og vil drøfte dette spørgsmål med medlemsstaterne, da det synes at involvere spørgsmål om skattemæssig ligebehandling.

Kommissionen vil drøfte spørgsmålet om transport ad indre vandveje og passagertransport på Donau med medlemsstaterne i Punktafgiftsudvalget.

3. SAMLET VURDERING OG KONKLUSION

Høringen af medlemsstaterne gav fornyet indsigt i den nuværende anvendelse af fællesskabsretten i den nationale lovgivning. Langt de fleste medlemsstater er tilfredse med bestemmelserne og mener ikke, at det er nødvendigt at revidere det nuværende direktiv. Et meget stort antal af de indkomne kommentarer vedrører udelukkende sproglige/redaktionelle ændringer. Af disse årsager foreslår Kommissionen, at der ikke iværksættes et lovgivningsinitiativ på nuværende tidspunkt for at ændre direktivet om afgiftsfritagelse. Kommissionen er imidlertid rede til at udvikle administrative redskaber og bedste praksis i samarbejde med berørte medlemsstater for at håndtere konkrete problemscenarier hensigtsmæssigt og efterfølgende dele denne viden med andre medlemsstater.

Alle væsentlige indkomne kommentarer er behandlet i denne rapport. Medlemsstaterne får vejledning om særlige spørgsmål, navnlig vedrørende definitionen og fortolkningen af tekniske udtryk i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv. En række kommentarer vedrører bredere spørgsmål, der behandles i anden afgiftslovgivning (navnlig den generelle ordning for punktafgifter i Rådets direktiv 2008/118/EF). Disse kommentarer vil blive taget i betragtning i forbindelse med forslag til revision af denne lovgivning.

4. BILAG

Oversigt over medlemsstaternes anvendelse af fritagelser og højeste/laveste kvantitative begrænsninger i henhold til artikel 7, 8, 13, 14 og 15 i Rådets direktiv 2007/74/EF

I henhold til artikel 7, 8, 13, 14 og 15 i Rådets direktiv 2007/74/EF kan medlemsstaterne anvende fritagelser og højeste/laveste kvantitative begrænsninger i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv. Disse bestemmelser anvendes på nationalt plan. I nedenstående tabeller gives en oversigt over medlemsstaternes anvendelse af disse fritagelser.

Anvendelse af nedsatte kvantitative begrænsninger/beløbsmæssig tærskel i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 1 og 2

MS	Nedsat beløbsmæssig tærskel, jf. <u>art. 7, stk. 2</u> , i EUR	Nedsatte kvantitative begrænsninger for alle rejsende, jf. <u>art. 8, stk. 1</u>	Nedsatte kvantitative begrænsninger for andre rejsende end flyrejsende, jf. <u>art. 8, stk. 2</u>
1	2	3	4
AT*	150	Nej	nej
BE	175	Nej	nej
BG	nej	Ja, til dels	ja
CY	175	Nej	nej
CZ	200	Nej	nej
DE	175	Nej	nej
DK	nej	Nej	nej
EE	nej	kun artikel 8, stk. 1, litra a) og d)	n/a
EL	150	Nej	ja
ES	150	Nej	nej
FI	nej	Nej	nej
FR	150	Nej	nej
HU	150	Nej	ja
IE	215	Nej	nej
IT	150	Nej	nej
LT	147,70	Nej	ja
LU	175	Nej	nej
LV	282,01	Nej	ja
MT	nej	nej	nej
NL	nej	nej	nej
PL	nej	Moms: nej. Punktafgifter: begge	ja
PT	150	nej	nej
RO	nej	kun artikel 8, stk. 1, litra a)	nej
SE	nej	nej	ja (kun til dels)
SI	150	nej	nej
SK	nej	ja, til dels	ja
UK	nej	nej	nej

* Østrig anvender artikel 8, stk. 3, på tilrejsende fra Samnauntal.

Anvendelse af nedsatte kvantitative begrænsninger/beløbsmæssig tærskel i henhold til artikel 13, stk. 1, litra a)

MS	Tobaksvarer a) cigaretter b) cigarillos c) cigarer d) røgtobak	Alkohol og alkoholholdige drikkevarer a) over 22 % vol., eller ikke-denatureret ethylalkohol med et alkoholindhold på 80 % vol. og derover b) 22 % vol. eller derunder c) ikke-mousserende vin d) øl	Brændstof a) normal tank b) transportabel beholder	Beløbsmæssig tærskel (maksimalt beløb i EUR)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 l b) 0,75 l c) 1 l d) 2 l	n/a	20 EUR, inkl. 4 EUR for fødevarer og ikke-alkoholholdige drikkevarer
BE	nej	nej	nej	nej
BG	nej	nej	nej	nej
CY	nej	nej	nej	nej
CZ	nej	nej	nej	nej
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 l b) 0 l c) 0 l d) 0 l	n/a	90 EUR
DK	nej	nej	nej	nej
EE	nej	nej	nej	nej
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 l b) 2 l c) 4 l d) 16 l	a) brændstof i normal tank b) 10 l brændstof i en transportabel beholder	175 EUR
ES	a) 200 pr. måned	nej	nej	nej
FI	nej	nej	nej	nej
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 l b) 0,50 l c) 0,50 l d) 4 l	a) brændstof i normal tank: 200 l b) 10 l brændstof i en transportabel beholder	Maks.: 175 EUR (rejsende på 15 år eller over). Under 15 år: 40 EUR
HU	nej	nej	nej	nej
IE	nej	nej	nej	nej
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 l b) 0,250 l c) 1 l d) 2 l	kun normal tank	50 EUR
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 l b) 0,75 l c) 0,75 l d) 4 l	a) brændstof i normal tank b) ingen fritagelse for transportabel beholder	147,70 EUR
LU	nej	nej	nej	nej
LV	nej	nej	nej	nej
MT	nej	nej	nej	nej
NL	nej	nej	nej	nej
PL	nej	a) 0,5 l (kun moms) b) 0,5 l (kun moms) c) 0,5 l (kun moms) d) 2 l (kun moms)	nej	nej
PT	nej	nej	nej	nej
RO	nej	nej	nej	nej
SE	nej	nej	nej	nej
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 l c) 1 l	n/a	40 EUR
SK	nej	nej	nej	nej

UK	nej	nej	nej	nej
----	-----	-----	-----	-----

Anvendelse af nedsatte kvantitative begrænsninger/beløbsmæssig tærskel i henhold til artikel 13, stk. 1, litra b)

MS	Tobaksvarer a) cigaretter b) cigarillos c) cigarer d) røgtobak	Alkohol og alkoholholdige drikkevarer a) over 22 % vol., eller ikke-denatureret ethylalkohol med et alkoholindhold på 80 % vol. og derover b) 22 % vol. eller derunder c) ikke-mousserende vin d) øl	Brændstof a) normal tank b) transportabel beholder	Beløbsmæssig tærskel (maksimalt beløb i EUR)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 l b) 0,75 l c) 1 l d) 2 l	n/a	20 EUR, inkl. 4 EUR for fødevarer og ikke-alkoholholdige drikkevarer
BE	nej	nej	nej	nej
BG	nej	nej	nej	nej
CY	nej	nej	nej	nej
CZ	nej	nej	nej	nej
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 l b) 0 l c) 0 l d) 0 l	n/a	90 EUR
DK	nej	nej	nej	nej
EE	nej	nej	nej	nej
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 l b) 2 l c) 4 l d) 16 l	a) brændstof i normal tank b) 10 l brændstof i en transportabel beholder	175 EUR
ES	a) 200 pr. måned	nej	nej	nej
FI	nej	nej	nej	nej
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 l b) 0,50 l c) 0,50 l d) 4 l	a) brændstof i normal tank: 200 l b) 10 l brændstof i en transportabel beholder	Maks.: 175 EUR (rejsende på 15 år eller over). Under 15 år: 40 EUR
HU	nej	nej	nej	nej
IE	nej	nej	nej	nej
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 l b) 0,250 l c) 1 l d) 2 l	kun normal tank	50 EUR
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 l b) 0,75 l c) 0,75 l d) 4 l	a) brændstof i normal tank b) ingen fritagelse for transportabel beholder	147,70 EUR
LU	nej	nej	nej	nej
LV	nej	nej	nej	nej
MT	nej	nej	nej	nej
NL	nej	nej	nej	nej
PL	nej	a) 0,5 l (kun moms) b) 0,5 l (kun moms) c) 0,5 l (kun moms) d) 2 l (kun moms)	nej	nej
PT	nej	nej	nej	nej
RO	nej	nej	nej	nej
SE	nej	nej	nej	nej
SI	a) 25 b) 10	a) 0,25 l c) 1 l	n/a	40 EUR

	c) 5 d) 250 g			
SK	nej	nej	nej	nej
UK	nej	nej	nej	nej

Anvendelse af nedsatte kvantitative begrænsninger/beløbsmæssig tærskel i henhold til artikel 13, stk. 1, litra c)

MS	Tobaksvarer a) cigaretter b) cigarillos c) cigarer d) røgtobak	Alkohol og alkoholholdige drikkevarer a) over 22 % vol., eller ikke-denatureret ethylalkohol med et alkoholindhold på 80 % vol. og derover b) 22 % vol. eller derunder c) ikke-mousserende vin d) øl	Brændstof a) normal tank b) transportabel beholder	Beløbsmæssig tærskel (maksimalt beløb i EUR)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 l b) 0,75 l c) 1 l d) 2 l	n/a	20 EUR, inkl. 4 EUR for fødevarer og ikke-alkoholholdige drikkevarer
BE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 l b) 0,50 l c) 2 l d) 8 l	a) normal tank: ingen b) transportabel beholder: ingen	Maksimalt beløb: 175 EUR
BG	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 l b) 1 l c) 2 l d) 4 l	a) brændstof i normal tank b) 10 l brændstof i en transportabel beholder	150 EUR
CY	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 l b) 0,50 l c) 1 l d) 3 l	n/a	35 EUR
CZ	n/a	n/a	n/a	300 EUR
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 l b) 0 l c) 0 l d) 0 l	n/a	90 EUR
DK	nej	nej	nej	nej
EE	nej	nej	nej	nej
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 l b) 2 l c) 4 l d) 16 l	a) brændstof i normal tank b) 10 l brændstof i en transportabel beholder	175 EUR
ES	nej	nej	nej	30 or 43 EUR
FI	<i>Pr. måned:</i> a) 200 b) 100 c) 50 d) 250 g	<i>Pr. måned:</i> a) 1 l b) 2 l c) 4 l d) 16 l	<i>Pr. måned:</i> a) brændstof i normal tank b) 10 l brændstof i en transportabel beholder	430 EUR pr. måned (fly- og sørejser). Landtransport: beløbsmæssig tærskel for indførsel af varer pr. gang maks. 300 EUR
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 l b) 0,50 l c) 0,50 l d) 4 l	a) brændstof i normal tank: 200 l b) 10 l brændstof i en transportabel beholder	Maks.: 175 EUR (rejsende på 15 år eller over). Under 15 år: 40 EUR
HU	nej	nej	nej	nej
IE	(a) 40 (b) 20 (c) 10 (d) 50 g	a) 0,35 l b) 0,50 l c) 0,75 l d) 4 l	a) brændstof i normal tank b) 10 l brændstof i en transportabel beholder	430 EUR
IT	a) 20	a) 0,125 l	kun normal tank	50 EUR

	b) 10 c) 5 d) 25 g	b) 0,250 l c) 1 l d) 2 l		
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 l b) 0,75 l c) 0,75 l d) 4 l	a) brændstof i normal tank b) ingen fritagelse for transportabel beholder	147,70 EUR
LU	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 l b) 0,5 l c) 2 l d) 8 l	n/a	175 EUR
LV	nej	nej	nej	nej
MT	nej	nej	nej	nej
NL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 l b) 1 l c) 2 l d) 8 l	Ingen nedsat kvantitativ begrænsning	Ingen nedsat tærskel
PL	nej	a) 0,5 l (kun moms) b) 0,5 l (kun moms) c) 0,5 l (kun moms) d) 2,0 l (kun moms)	nej	nej
PT	a) 80 b) 20 c) 10 d) 50 g	n/a	n/a	200 EUR
RO	nej	nej	nej	nej
SE	a) 100 b) 20 c) 20 d) 100 g	a) 0 l b) 0 l c) 0 l d) 0 l	n/a	0 EUR
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 l c) 1 l	n/a	40 EUR
SK	nej	nej	nej	nej
UK	nej	nej	nej	nej

Gennemførelse af fritagelserne i artikel 14 og 15

MS	Fritagelser i artikel 14 (ingen moms eller punktafgifter, hvis afgiften er under 10 EUR)	Fritagelser i artikel 15 (justering/afrounding af den nationale valuta i forhold til euroen)*
AT	ja	Nej
BE	nej	Nej
BG	nej	Nej
CY	ja	Nej
CZ	ja	ja (kun artikel 15, stk. 2)
DE	nej	Nej
DK	nej	Nej
EE	nej	Nej
EL	nej	Nej
ES	nej	Nej
FI	nej	Nej
FR	nej	Nej
HU	nej	ja (kun artikel 15, stk. 2)
IE	nej	Nej
IT	ja	Nej
LT	nej	ja (kun artikel 15, stk. 2)
LU	ja	Nej
LV	nej	ja (kun artikel 15, stk. 2)

MT	ja	Nej
NL	nej	Nej
PL	ja	Nej
PT	ja	Nej
RO	ja	Nej
SE	ja	Ja
SI	nej	Nej
SK	nej	Nej
UK	nej	Ja